

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 8 grudnia 2021 r.

Wnioskiem ostatecznie sprecyzowanym na rozprawie w dniu 30 listopada 2021 r. wnioskodawczyni A. G. (1) wniosła o zakazanie uczestnikowi M. S. utrzymywania kontaktów z małoletnimi K. S. i P. S., zarówno osobistych, jak i w drodze porozumiewania się na odległość, na podstawie art. 113³ kro. Nadto wniosła o zasądzenie od uczestnika kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa advokackiego w wysokości stanowiącej sześciokrotność minimalnej stawki, z uwagi na zawilość sprawy i zachowanie uczestnika.

Wniosek został uzasadniony zagrożeniem dobra małoletnich w sytuacji kontaktowania się z ojcem, z powodu jego agresywnego, niebezpiecznego, nieobliczalnego zachowania, deprecjonowania matki małoletnich w obecności dzieci, a także kategoryczną odmową małoletnich w zakresie kontaktowania się z ojcem oraz ich prawem do życia w spokoju i wzrastania w poczuciu bezpieczeństwa.

Uczestnik M. S. wniósł o oddalenie wniosku o zakazanie mu utrzymywania kontaktów z małoletnimi oraz ustalenie, że będzie miał prawo kontaktowania się z małoletnim K. S. za pomocą środków porozumiewania się na odległość w każdą niedzielę w godzinach od 14:00 do 15:00, za jego zgodą oraz z małoletnim P. S. w drugą i czwartą niedzielę miesiąca w godzinach od 13:00 do 18:00, poza miejscem zamieszkania dziecka, w obecności kuratora sądowego i obciążenie uczestnika w całości kosztami wynagrodzenia kuratora. Nadto wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania, w związku z trudną sytuacją materialną i uzyskiwał kwoty 300 zł miesięcznie po uregulowaniu alimentów na rzecz dzieci. Wniósł także o zasądzenie od wnioskodawczyni na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa advokackiego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. (1) (poprzednio S.) i M. S. pozostawali w związku małżeńskim, który został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt I C 394/17.

Strony ze związku małżeńskiego posiadają troje dzieci: M. urodzoną (...), K. urodzonego (...) i P. urodzonego (...)

W wyroku rozwodowym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzono obojgu rodzicom, ustalając miejsce ich pobytu przy matce. Jednocześnie ustalono kontakty ojca z trójką małoletnich:

- w II sobotę miesiąca w godzinach od 14:00 do 19:00;

- w II i IV niedzielę miesiąca w godzinach od 12:00 do 19:00;

poza miejscem zamieszkania małoletnich, z możliwością nocowania u ojca, przy czym ojciec będzie odbierał dzieci i odwoził do miejsca ich zamieszkania, a w razie nocowania dzieci u ojca będzie zawoził je do szkoły/przedszkola;

- w tzw. długie weekendy przynajmniej jeden dzień z możliwością nocowania u ojca, przy czym ojciec będzie z trzydniowym wyprzedzeniem informował matkę dzieci o terminach i godzinach kontaktów;

- pierwszy tydzień sierpnia w okresie wakacji letnich i drugi tydzień ferii zimowych;

- w okresie świąt Bożego Narodzenia - drugi dzień świąt (26 grudnia), a w okresie świąt Wielkanocnych - Poniedziałek Wielkanocny w godzinach od 11:00 do 19:00.

Nadto w przypadku niemożności realizowania kontaktów w powyższych terminach, rodzice będą informować się nawzajem o zaistniałych przeszkodach i zgodnie ustalać kontakty w innym terminie.

dowód: - kopie odpisów skróconych aktów urodzenia małoletnich k 13-15

- kopia wyroku rozwodowego k 16

- akta sprawy I C 394/17 SO w Rzeszowie

Wnioskodawczyni A. G. (2) liczy 44 lata. Z zawodu jest kelnerem. Od dnia 17 września 2021 r. pozostaje w związku małżeńskim z T. G., z którego ma dwoje dzieci: J. w wieku 2 lat i A. w wieku 4 miesięcy. Nie pracuje. Przebywa na urlopie macierzyńskim. Mąż ma stałe zatrudnienie. Wspólnie z mężem zajmuje własne mieszkanie.

Obecnie **małoletni K. S.** ma 17 lat. U. się w dniu 2 maja 2022 r. Uczęszcza do trzeciej klasy technikum. Kategorycznie odmawia jakichkolwiek kontaktów z ojcem. Pamięta awantury wywoływane przez ojca, w trakcie których stawał w obronie matki. Małoletni ma same negatywne odczucia związane z ojcem. Nigdy nie czuł się dla niego ważny. Ojciec nie wspierał go. Chłopiec traktuje ojca jak obcą osobę.

Małoletni P. S. liczy niespełna 9 lat. Chodzi do drugiej klasy szkoły podstawowej. Nie chce spotykać się z tatą. Od dwóch lat nie dochodzi do kontaktów między nimi. Chłopiec nigdy nie mówi, że brakuje mu taty lub, że tęskni za nim. Od czasu rozstania rodziców tylko kilka razy pojechał z tatą do jego miejsca zamieszkania. Było to w okresie, gdy miał cztery lata. Zgodnie z ugodą zawartą na czas trwania niniejszego postępowania w dniu 16 kwietnia 2019 r. (k 107), po małoletniego miała przyjeżdżać ciocia – siostra uczestnika A. N. po to, by nie dochodziło do konfliktowych sytuacji między stronami. P. pojechał z nią tylko raz ale nie doszło wówczas do spotkania małoletniego z ojcem. Chłopiec nigdy nie nocował u ojca. Od dnia 25 sierpnia 2019 r. ciocia ani razu nie przyjechała po P..

Wnioskodawczyni z mężem i trójką dzieci mieszka obecnie w R., dokąd przeprowadziła się ze swojego domu rodzinnego w A.. K. pozostał z babcią w dotychczasowym miejscu zamieszkania w A.. Uczęszcza do szkoły w Ł.. Matka ma z nim stały, codzienny kontakt. Spędzają ze sobą każdy weekend, kiedy to wnioskodawczyni wraz z rodziną przebywa u swojej matki.

Małoletni P. S. ma obecnie ustabilizowane życie. Od około roku zaczął się zmieniać. Wyciszył się, odczuwa spokój. Matka nie konsultowała z uczestnikiem zmiany miejsca zamieszkania ani szkoły syna. W nowej szkole małoletni czuje się dobrze. Ma dobry kontakt z rówieśnikami. Nie jest świadkiem awantur. Wcześniej bardzo przeżywał awantury między rodzicami. Był zamknięty w sobie. W zasadzie za każdym razem płakał, gdy tato przyjeżdżał po niego.

P. ma bardzo dobre relacje z mężem matki. Bardzo go lubi. Wspólnie spędzają czas, bawią się, wyjeżdżają.

W trakcie trwania postępowania, uczestnik nie pisał i nie dzwonił do dzieci. Nie pisał też smsów do wnioskodawczyni w sprawach dotyczących małoletnich. Nie dopytywał o ich zdrowie, samopoczucie. Nie realizował kontaktów wynikających z ugody zawartej na czas trwania postępowania w dniu 16 kwietnia 2019 r. Od tamtej pory nie doszło do ani jednego kontaktu ojca z P..

Wnioskodawczyni bardzo boi się uczestnika. Bała się powiedzieć mu o zmianie szkoły i miejscu zamieszkania syna P.. Obawiała się jego reakcji. Ponadto uczestnik nie utrzymywał z nią kontaktów. Wiedział, że przyszły mąż wnioskodawczyni mieszka w R. i twierdził, że ich dopadnie.

Trójka dzieci: M., K. i P. bardzo boją się ojca. W ocenie wnioskodawczyni, P. nie zostałyby sam na sam z ojcem. M. uczęszczała do psychologa, w związku z zachowaniem ojca i sytuacją rodzinną.

Zmiana w funkcjonowaniu dzieci wiąże się z tym, że nie mają kontaktu z uczestnikiem. Nadal obawiają się, że ojciec kiedyś do nich przyjedzie.

Wnioskodawczyni nie utrudniała uczestnikowi kontaktów z dziećmi. Małoletni z powodu zachowania ojca nie chcieli kontaktować się z nim. Uczestnik wdierał się do domu. Dom nie był zamknięty na klucz.

dowód: - zeznania świadka A. N. k 155-156

- sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego k 145-146

- informacja Dyrektora Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w A. k 311

- przesłuchanie wnioskodawczynie A. G. (1) w charakterze strony k 316-320

Uczestnik M. S. liczy 45 lat. Z zawodu jest blacharzem samochodowym. Pracuje w systemie trzymianowym w firmie (...) w Ł., jako pracownik fizyczny, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, za wynagrodzeniem w kwocie około 2000 zł netto miesięcznie. Obowiązek alimentacyjny uczestnika wobec dzieci opiewa na kwotę łącznie 600 zł miesięcznie. Pozostaje on w związku z kobietą, która ma dwoje dzieci. Uczestnik wskazał, że ma z nimi wspaniały kontakt.

Uczestnik jest przekonany, że dzieci nie chcą spotykać się z nim bo były do tego namawiane przez kilka lat przez matkę i babkę macierzystą i, że matka buntuje małych przeciwko niemu.

Siostra i matka uczestnika zadeklarowały, że jeżeli koszty wynagrodzenia kuratora obecnego przy kontaktach nie będą duże, to pomogą uczestnikowi w ponoszeniu tych kosztów.

dowód: - przesłuchanie uczestnika M. S. w charakterze strony k 320-323

Małoletni od 2016 r. wrażliwają w rozbitej rodzinie. Pomiędzy rodzicami małych istnieje bardzo silny konflikt. Obie strony żywią do siebie wrogię uczucia. Nie są w stanie porozumiewać się i prowadzić konstruktywnych rozmów dotyczących dzieci. Wynika to z tego, że wnioskodawczynie jest cały czas poniżana przez byłego męża, który za każdym razem wyzywa ją w obecności dzieci od „kurew, szmat, dziwek”.

Małoletni wielokrotnie byli świadkami awantur wszczypanych głównie przez ojca. Słyszeli z jego strony wulgarne wyzwiska pod adresem ich matki i babki macierzystej. Uczestnik w czasie kontaktów z dziećmi wypowiadał pod adresem ich matki obraźliwe opinie.

Relacje małych z ojcem powodowały u dzieci bardzo silny dyskomfort, burzyły ich poczucie bezpieczeństwa i potrzebę stabilizacji atmosfery rodzinnej.

Kontakty ustalone w wyroku orzekającym rozwód nie prowadziły do pogłębiania więzi małych z ojcem. Spotkania stron, przy okazji zabierania małego P. na orzeczone sądownie kontakty, kończyły się w większości awanturami, prowokowanymi przez ojca małych. Dokonywał on, wbrew woli wnioskodawczynie i dzieci, przeszukania pomieszczeń domowych w celu sprawdzenia, czy nie przebywa w nich mężczyzna. W trakcie kontaktów przepytывał dzieci, co dzieje się w domu, kto ich odwiedza. Wyjątkowo agresywnie i wulgarnie zachowywał się wobec wnioskodawczynie, co powodowało zdecydowaną niechęć P. do wyjazdu z ojcem. W sytuacjach awantur i wyzywania matki, P. płakał, chował się przed ojcem, nie chciał z nim kontaktu.

Uczestnik dopuszczał się naruszania nietykalności cielesnej wnioskodawczynie. Zniszczył jej telefon komórkowy, za co został ukarany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 25 sierpnia 2020 r., sygn. akt II W 86/19.

Wnioskodawczynie, na skutek zachowania męża, nie pozostawała mu dłużna, wchodziła z nim w utarczki słowne, używała wulgaryzmów. Między byłymi małżonkami dochodziło do wzajemnych przepychanek i wyzwisk. W wyniku jednej z nich uczestnik doznał zranienia tylnej małżowiny usznej prawej, wymagającej założenia szwów chirurgicznych oraz liniowych ubytków naskórka wskutek podrapania go paznokciami przez wnioskodawczynie w okolicy małżowiny, karku i lewego barku (i 70-71).

Obie strony wzywały policję, która interweniowała siedmiokrotnie w dniach: 13 sierpnia 2017 r., 8 października 2017 r., 9 czerwca 2018 r., 11 czerwca 2018 r., 14 października 2018 r., 10 listopada 2018 r., 12 stycznia 2019 r. (k 33). Wnioskodawczynie zwracała się o interwencję policji z powodu awantur wszczypanych przez uczestnika, zaś uczestnik

składał skargi o uniemożliwianie mu kontaktów z synem P., napaści na niego przez byłą teściową, a także naruszenie nietykalności cielesnej przez syna K. (k 33).

M. S. stosował także groźbę bezprawną wobec byłej żony oraz groźby karalne wobec jej przyszłego męża, za co został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 18 stycznia 2021 r., sygn. akt II K 233/20.

dowód: - zeznania świadka A. G. (3) k 153-154

- zeznania świadka P. K. k 154-155

- wiadomości sms kierowane przez uczestnika do

wnioskodawczyni zawarte na płycie CD k 17

- zapisy nagrań audio oraz video zawarte na płycie CD k 18

- sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego k 40-43

- kopie notatek urzędowych policji k 25, 111

- pismo KPP w Ł. odnośnie interwencji policji k 33

- zawiadomienie M. S. skierowane do PR w Ł. o możliwości popełnienia przestępstwa k 64-65

- kopia dokumentacji medycznej k 66-69

- kopia opinii sądowo – lekarskiej k 70-71

- odpis wyroku SR w Łąncucie w sprawie II W 86/19 z adnotacją o prawomocności k 238-239

- odpis wyroku SR w Łąncucie w sprawie II K 233/20 z adnotacją o prawomocności k 241-242

- dokumenty zalegające w aktach sprawy II W 86/19 SR w Łąncucie

- dokumenty zalegające w aktach sprawy II K 233/20 SR w Łąncucie

Na podstawie opinii Opiniodawczego Zespołu (...) w R. z dnia 22 grudnia 2020 r. (k 194-209) oraz sprawozdań z wywiadów środowiskowych kuratora sądowego ustalono, że obaj małoletni pozostają w bliskiej i emocjonalnej więzi z matką. Ich relacje z ojcem są obciążone natężeniem negatywnych emocji. Odczuwają silne napięcie, wycofują się, pozostają w obniżonym nastroju. Zdecydowanie odmawiają kontaktów z ojcem.

K. ujawnia względem ojca silne, depresyjne emocje. Demonstruje wyraźną niechęć do utrzymywania kontaktów z nim. Postrzega ojca jako osobę kłótniawą, negatywnie wypowiadającą się o jego matce, co dla chłopca jest raniące i bardzo trudne.

P., w trakcie badania (...) nie był w stanie otwarcie wyrażać własnych poglądów na temat ojca. Ujawniał sztywność, niski poziom swobody i komfortu. Zadeklarował, że wolałby aby ojciec zachował więcej fizycznego dystansu. Bezpośrednie, bliskie relacje z ojcem wywołują w nim dyskomfort. Z kolei w trakcie rozmów z kuratorem sądowym w sierpniu 2021 r. i listopadzie 2021 r. stanowczo stwierdził, że nie chce spotykać się z ojcem (k 261, 304).

W ocenie zespołu badającego (...) w R. na negatywną relację dzieci względem wspólnych spotkań z ojcem wpływa przede wszystkim zachowanie uczestnika. W czasie badania uczestnik zademonstrował, że nawet w obecności dzieci i osób trzecich jest w stanie wypowiadać się nieprzychylnie o ich sytuacji rodzinnej oraz ich matce, wzbudzając w dzieciach silny niepokój i dyskomfort.

Postawy rodzicielskie i kompetencje wychowawcze uczestnika M. S. są wyraźnie zaniżone. Matka małoletnich przejawia wyższe kompetencje rodzicielskie i wychowawcze. Jest wobec dzieci bardziej dostępna. Jest rodzicem pierwszoplanowym. Dla małoletnich jest przewidywalna i zaspokaja ich podstawowe potrzeby egzystencjalne.

dowód: - sprawozdania z wywiadów środowiskowych kuratora sądowego k 38-39, 131-132, 145-146, 261-262, 304

- opinia (...) w R. k 194 – 208

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 113³ kro Sąd zakazuje utrzymywania kontaktów z dzieckiem, jeżeli zagraża to poważnie dobru dziecka bądź je narusza.

Wniosek A. G. (1) jest w pełni zasadny, stąd też zakazano uczestnikowi M. S. kontaktów z małoletnimi K. S. i P. S., zmieniając w ten sposób punkt III (trzeci) wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt I C 394/17.

W ocenie sądu utrzymywanie jakichkolwiek kontaktów ojca z małoletnimi poważnie zagraża ich dobru. Obaj małoletni kategorycznie nie chcą spotykać się z ojcem i kontaktować w jakiejkolwiek formie.

Na podstawie wysłuchania małoletniego K. S. przez sędziego rodzinnego w dniu 15 marca 2019 r. w trybie art. 576 § 2 kpc ustalono, że chłopiec w żaden sposób nie chce kontaktować się z ojcem. Zawsze, jak ojciec przyjeżdżał do ich miejsca zamieszkania, to wyklócał się, był agresywny, każdego obrażał, wyzywał mamę, krzyczał. Małoletni nie chce, żeby ojciec był w jego życiu obecny. Nigdy nie czuł się dla niego ważny. Nie chce mieć z nim kontaktów zarówno osobistych, jak i telefonicznych. Nawet, gdyby zostały ustalone kontakty telefoniczne, to i tak nie rozmawiałby z ojcem. Niejednokrotnie młodszy brat K. – P. S. płakał z powodu zachowania ojca.

Małoletni P. S. także nie chce spotykać się z ojcem i nie tęskni za nim, co jednoznacznie wynika ze sprawozdań z wywiadów środowiskowych kuratora (k 261, 304). Małoletni nie wspomina ojca, a gdy matka próbuje porozmawiać z nim na temat taty, chłopiec nie odzywa albo zmienia temat. Temat ojca wywołuje w nim stres.

W oparciu o opinię Opiniodawczego Zespołu (...) w R. ustalono, że w trakcie badań obaj chłopcy, z powodu zachowania ojca w pokoju zabaw, byli milczący, wycofani, smutni. K. ujawniał mocne napięcie, obniżony nastrój, ocierał łzy. Wskazywał na silne obciążenie emocjonalne i zgeneralizowany smutek. Wspominał ojca jako krzyżącego, awanturującego się. Relacja z ojcem jest dla niego bardzo trudna. Ujawnia względem tego silne, depresyjne emocje.

Podczas badań uczestnik M. S. znajdował się w wyraźnie podwyższonym nastroju, był pobudzony afektywnie, z trudem koncentrował się. Prezentował wyraźne zaburzenia myślenia. O każdej sytuacji i osobie mówił jako o prześladowcy. Był paranoiczny, wielomówny, wielowątkowy. Bardzo często udzielał odpowiedzi niezgodnych z treścią zadawanych pytań. Wypowiadał treści o charakterze paranoicznym przytoczone na stronie 9 i 10 opinii (k 202-203). Sprawiał wrażenie osoby skrajnie podejrzliwej, nieufnej i ostrożnej, konfliktowej, kłóliwej, awanturniczej, z niskim poziomem frustracji i łatwością do drażliwości, wdającej się w głośne kłótnie i wymiany zdań. Przedstawił się jako osoba krytyczna, agresywna werbalnie, impulsywna, doświadczająca częstych napadów złości. Ponadto zespół badający ustalił, że uczestnik jest osobą wymagającą wobec innych i nie znosi, kiedy to jemu stawia się wymagania. Jest bezkrytyczny wobec swojego agresywnego zachowania. Prezentuje bardzo słaby wgląd w świat przeżyć wewnętrznych, w swoje emocje, uczucia, motywacje.

Na skutek zachowania uczestnika dochodziło do interwencji policji w miejscu zamieszkania wnioskodawczyni (k 33).

Uczestnik M. S. został prawomocnie ukarany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 25 sierpnia 2020 r., sygn. akt II W 86/19 za wykroczenie z art. 124 § 1 kw polegające na tym, że w dniu 9 czerwca 2018 r. około godziny 19:30

w A. dokonał umyślnego zniszczenia telefonu marki H. (...) Lite o wartości 350 zł, będącego własnością byłej żony A. S., poprzez jego przełamanie.

Ponadto został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 18 stycznia 2021 r., sygn. akt II K 233/20 za przestępstwo z art. 191 § 1 w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, tj. stosowanie groźby bezprawnej wobec byłej żony A. G. (4) (obecnie G.) polegającej na tym, że w okresie od 26 marca 2020 r. do 30 marca 2020 r. w bliżej nieustalonym miejscu, działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu poprzez wiadomości sms, stosował wobec niej groźbę bezprawną w celu zmuszenia jej do zaprzestania prowadzenia sprawy o podwyższenie alimentów oraz zwrócenia pieniędzy za remont mieszkania. Nadto tym samym wyrokiem został skazany za przestępstwo z art. 190 § 1 kk, tj. stosowanie groźby karalnej wobec partnera byłej żony T. G., polegającej na tym, że w dniu 26 marca 2020 r. w bliżej nieustalonym miejscu wypisywał do niego przez komunikator M. groźby pozbawienia życia i zdrowia, które wzbudziły w nim uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

W smsach kierowanych do matki małoletnich, uczestnik M. S. używał wobec niej słów: kurwo, suko, szmato. Wielokrotnie w ordynarny sposób ją poniżał, pokazując swoją wrogość, wyższość, chamstwo, nieobliczalność, brak jakiegokolwiek szacunku, (wydruki smsów k 12-16 akt II K 233/20).

Uczestnik od lat w sposób wulgarny, lekceważący i poniżający wypowiada się o matce małoletnich. Deprecjonuje jej osobę.

W ocenie sądu, uczestnik nie będzie w stanie powstrzymać się od negatywnych komentarzy na temat matki małoletnich, także w obecności kuratora sądowego. Przy dzieciach, bez najmniejszego zażenowania, nazywa wnioskodawczynię wyżej przytoczonymi słowami. W taki sam sposób wypowiadał się o babce macierzystej małoletnich.

Na rozprawach w niniejszej sprawie uczestnik M. S. także wyłącznie negatywnie wypowiadał się o matce małoletnich. Dopowiadał, komentował jej wypowiedzi, nie odpowiadał na pytania, odpowiedzi kończył krytyką byłej żony. Nie był w stanie powstrzymać swojego zachowania przed sądem, co jednoznacznie świadczy, iż podobne zachowania będzie prezentował w obecności kuratora, przy którym ewentualnie miałyby odbywać się kontakty.

Ojciec małoletnich nie ma granic, nie potrafi kontrolować emocji. Przed sądem na temat wnioskodawczyni mówił: „ja też nie chciałbym mieć takiej matki”, „kasa jest najważniejsza, żeby dobrze bawić się w R.”, „tylko kasa interesuje, jest nowy, elegancki tatuś z R.”, „hoduje dzieci. Prowadzi hodowlę dzieci. Wcześniej w A., teraz w R.. To jest hodowanie dzieci, żeby mieć z tego kasę”, „Jeśli P. nie pójdzie ze mną na spotkanie w obecności kuratora, to będzie oznaczać, że mamusia nadal nad nim pracuje”, „Robicie ze mnie wała w sądzie bo macie układy”.

Według zespołu badającego (...) w R. przede wszystkim uczestnik M. S. wpływa na negatywną relację dzieci względem ich wspólnych spotkań. W czasie badania ojciec zademonstrował, że nawet w obecności dzieci i osób trzecich jest w stanie wypowiadać się nieprzychylnie o ich sytuacji rodzinnej oraz ich matce, wzbudzając w dzieciach silny dyskomfort i niepokój.

Biegli uznali, że postawy rodzicielskie i kompetencje wychowawcze ojca są wyraźnie zanizone. W relacji do dzieci postępuje w sposób nieodpowiedni, niestosowny, niewłaściwy. Nie liczy się z ich odczuciami, przeżyciami, poczuciem wstydu.

Małoletni bardzo boją się ojca. Jest on dla nich zaprzeczeniem spokoju, właściwej atmosfery wychowawczej, nie chcą pozostawać z nim w jakiegokolwiek relacji.

Małoletni P. S. lepiej funkcjonuje, od kiedy nie ma kontaktów z ojcem. Zmianę widać od około roku. Stał się bardziej otwarty, spokojny, uśmiechnięty. Jest zadowolony ze zmiany środowiska, szkoły, miejsca zamieszkania. Lubi męża matki T. G.. Sytuacja chłopca ustabilizowała się. Wcześniej żył w lęku. Spotkania z tatą stresowały go. Odmawiał kontaktów. Płakał, tulił się do mamy, chował się za nią, pocieszał ją, po zachowaniu ojca względem niej.

P. w (...) zadeklarował, że wolałby aby ojciec siedział od niego w dalszej odległości, aby nie musiał więcej z nim rozmawiać. Chłopiec zanegował potrzebę odwiedzania ojca. Wypowiadając się o ojcu P. przyjmował wycofaną i depresyjną pozycję.

Ojciec małoletnich nie widzi w sobie nagannego postępowania, nie ma w nim refleksji. Winę upatruje w matce małoletnich, która w jego ocenie manipuluje dziećmi i pracuje nad nimi, żeby nie dochodziło do kontaktów. Uczestnik w żaden sposób nie skupia się na tym, iż biegli jednoznacznie ustalili, iż przede wszystkim to on wpływa na negatywną relację dzieci względem ich wspólnych spotkań.

Mając na uwadze agresywne i nieobliczalne zachowanie uczestnika M. S., deprecjonowanie matki małoletnich w obecności dzieci, kategorię odmowę małoletnich K. S. i P. S. do kontaktowania się z ojcem, prawo dzieci do wrastania w spokój, poczuciu bezpieczeństwa i stabilizacji, Sąd doszedł do przekonania, że kontakty nie będą służyć dobru i prawidłowemu rozwojowi małoletnich.

Wobec powyższego, zakazano uczestnikowi kontaktów z synami K. S. i P. S., na skutek spełnienia przesłanki z art. 113³ kro w postaci poważnego zagrożenia dobra małoletnich w przypadku utrzymania jakichkolwiek kontaktów z ojcem, nawet w obecności kuratora sądowego.

Oddalono wniosek uczestnika o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii (...) w R. bądź opinii niezależnego biegłego psychologa na okoliczność ustalenia czy małoletni P. S. jest manipulowany i nastawiany przeciwko ojcu przez wnioskodawczynię lub innych członków rodziny. Przyczyną oddalenia wniosku było to, że małoletni został już poddany badaniu psychologicznemu w trakcie badań (...) w R., przy czym opinię zespołu badającego sąd ocenił jako jasną, czytelną, logiczną, w pełni wiarygodną. Opinia została sporządzona przez dwóch biegłych psychologów i biegłego pedagoga, z wieloletnim doświadczeniem. Korespondowała z pozostałym materiałem dowodowym. W Sposób nie budzący wątpliwości wynikało z niej, że za niechęć małoletnich do ojca i kontaktów z nim odpowiada zachowanie samego uczestnika, jego awanturniczość, poniżanie i deprecjonowanie matki małoletnich.

Orzeczenie wydano na podstawie art. art. 113³ kro.

Na podstawie art. 520 § 2 kpc oraz § 8 ust 1 pkt 3 i § 15 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzono od uczestnika M. S. na rzecz wnioskodawczyni A. G. (1) kwotę 1480 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego. Na kwotę tę składa się: opłata od wniosku w wysokości 40 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1440 zł, stanowiące sześciokrotność stawki minimalnej.

Zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 3 powołanego wyżej rozporządzenia - wynagrodzenie adwokata z zakresu postępowania nieprocesowego w sprawie niewymienionej odrębnie, do której należy sprawa zmiany/zakazu kontaktów, wynosi 240 zł. Zgodnie z wnioskiem A. G. (1), zasądzono sześciokrotność tej stawki (240 x 6 = 1440) w myśl § 15 ust. 3 tegoż rozporządzenia albowiem zasądzenie takiej kwoty, było uzasadnione niezbędnym nakładem pracy adwokata, liczbą stawiennictw w sądzie, poświęconym czasem na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, czynnościami podjętymi w sprawie, zawilnością sprawy i obszernością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczeniem i przeprowadzeniem dowodu z opinii (...) w R., dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów.

W niniejszej sprawie uczestnik M. S. był reprezentowany kolejno przez trzech pełnomocników, więc od początku miał świadomość, że reprezentowanie wnioskodawczyni przez profesjonalnego pełnomocnika generuje po jej stronie ponoszenie kosztów z tego tytułu.

Kierując się obowiązkiem alimentacyjnym uczestnika wobec dzieci i wysokością jego zarobków, nie obciążono go kosztami na rzecz Skarbu Państwa w postaci zryczałtowanych kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii opiniodawczego zespołu sądowych specjalistów.